

Benge for at stemme med Høire, og naar man har to Personers vidnefaste Udtalelser i saa Henseende, maa man dog siges at have ganske god Anledning til at reise en Sigtelse som den omhandlede. Men ikke nok dermed, der foreligger tillige en Række af Tilfælde, hvorom man maa sige, at selv om man ser mildt paa den Slags Sager, grændse de dog saa nær som muligt op til det Ulovlige. Naar der betales Vælgere Benge for at deltage i Valget, og naar der dertil er en ikke ringe Formodning for, at Betalingen ydes, for at Vælgerne skulle stemme i en vis Retning, saa er man ikke langt borte fra at kunne statuere en ulovlig Handling. Udvalget har ladet det passere baade af Hensyn til Betalingens Størrelse, og fordi Udvalget ikke mente, at det lod sig sige med fuldkommen Sikkerhed, at der havde foreligget nogen udtryffeligt Aftale om Stemmegivningen. Men det er jo altid en Skjønssag. Skjønnets kan gaa i forskjellig Retning; Andre kunne mene, at der har foreligget en saa bestemt Aftale, at man ikke kan forlange den tydeligere, naar man ikke vil forlange, at Vedkommende skulde handle aabenbart uforsigtig. Jeg hævder, at i dette Tilfælde har man været Straffelovens Paragrafer om Valgbestikkelse saa nær, som det paa nogen Maade kan gaa an; blot en Smule udenfor, saa var Sagen afgjort kriminel.

H. C. Holch: Jeg vil blot bemærke, at jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret i, at der er oplyst flere Tilfælde, i hvilket der er givet en saadan Ydelse som den nævnte. Jeg har ganske vist ikke havt Leilighed til nu at se Forhørene, men jeg har dog læst dem paa et tidligere Stadium, og det forekommer mig ganske bestemt, at der kun er oplyst Noget om den ene Mand, som var Medlem af Valgbestyrelsen, nemlig for Helsinges Sogn, at han den Dag, da han ikke kunde give dem, der hørte med ham, Fortæring i en Beværtning, som han ellers pleiede, har givet Benge i Stedet derfor til de Folk, der hørte med ham. Jeg tror ikke, at jeg tager feil, naar jeg siger, at der ikke er oplyst noget om andet Tilfælde af den Art, og naar den ærede Ordfører sagde, at der ikke var oplyst nogen udtryffeligt Aftale — han mener vel rettere, at der ikke er oplyst det Modsatte — skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at de Folk, hvorom der er Tale, ere Folk, som i mange Aar, siden 1876, have været Medlemmer af Høires Vælgerforening, den saakaldte Grundlovsforening i Helsing, og ved alle Valg i den Tid have stemt paa Høire eller stemt

paa mig, saa det forekommer mig, at man godt kan sige, at det ligefrem i dette Tilfælde maa anses for godtgjort, at deres Stemmegivning denne Gang ikke har været paavirket af det, som er givet dem til Fortæring.

Ordføreren (M. S. Larsen): Det er oplyst, at der er Vælgere, der først havde Lovet at møde og stemme med Venstre — de have udtalt sig bestemt derom — og saa er der kommet til dem Bestyrere af Høires Grundlovsforening, som have foreholdt dem deres Pligt til at stemme paa Høires Kandidat og tillige sagt til dem, at de fik selvfølgelig Betaling for deres Meilighed. Det er oplyst. Med Hensyn til de to særlig nævnte Tilfælde skal jeg bemærke, at en af de Vælgere, som havde yttret, at han havde faaet Betaling for at stemme paa Høires Kandidat, sagde det, ikke „presjet dertil af en Venstremands Røne“, men — efter hvad han selv har forklaret i Retten — under en Samtale ved Middagsbordet, „for at de kunde have Noget at løbe med“. De Tilstedeværende kunde, da Ytringen faldt, dog umulig vide, at dette var hans Hensigt; de maatte selvfølgelig gaa ud fra, at naar han udtalte sig saaledes, var det ogsaa sket, og at han vidste, hvad det betød. De kunde fornuftigvis ikke forudsætte, at han ligefrem forsettlig talte Usandhed.

H. C. Holch: Det er ikke min Hensigt, at vi skulle meget dybt ind i denne Sag, men efter at den ærede Ordfører har anført, hvorledes der skulde være sket Henvendelse fra et Medlem af Høireforeningen til en af de Paagjældende, som har talt om, at han har faaet Benge for at stemme, skal jeg dog henvise den ærede Ordfører noget nærmere til Forhørene, til nogle andre Tilfælde, som foreligge, men som jeg mente, at man i Grunden godt kunde holde udenfor. I det Tilfælde, hvor en Høiremand af Grundlovsforeningen har henvendt sig til den Paagjældende, er det oplyst ved egen Tiltaalelse, at en Mand fra den anden Side først havde henvendt sig til den Vedkommende og sagt, at naar han denne Gang vilde høre med ham, skulde han baade faae Dagløn og Befordring; derpaa kom saa Høiremanden og sagde: Nei, bliv, hvor Du er, og stem paa os (Venstres). Det er Utsammen mindre lysteligt og glædeligt, mine Herrer, at skulle befatte sig med disse Sager, og det var bedre at være fri for dem. Jeg tror imidlertid, at man maa gaa ud fra, at der klæber saadanne Mangler ved Systemet, at jeg tør mene, at det vilde være